

19h07

Written by
Mai Viết Long

maivietlong127@gmail.com
+84 343 775 974

Excerpt / Sample Version

FADE IN:

INT. LỚP HỌC - ĐÊM

Đồng hồ treo tường nhấp nháy: 19:07.

SON (20) giật mình tỉnh dậy trên bàn học.

Cậu nhìn quanh. Lớp học trống không.

Son đứng dậy, ngáp một cái, rồi bước ra khỏi lớp.

INT. HÀNH LANG TRƯỜNG HỌC - ĐÊM

Hành lang dài, lạnh, vắng.

Son mở cửa lớp, bước vào lại.

Bên trong, một nhóm bạn đang bàn về cảnh quay hôm trước.

NHÓM TRƯỞNG

Hôm qua mọi người làm tốt đấy,
đạt tiến độ 80% so với kế hoạch
rồi.

THÀNH VIÊN B

Mỗi cảnh 2 của Son với Đức thì
lại không ổn lắm, nhờ?...

THÀNH VIÊN A

Ừ. Biểu cảm Son chán quá, mà
thoại cũng rồi cả tung lên. Quay
đi quay lại mấy lần đều hỏng.

Son nghe thấy nhưng không để ý. Cậu gãi đầu lên tay, lơ mơ
ngủ gật.

Cậu ngẩng lên.

SON (V.O.)

Hình như... mình đã nghe những
lời này rồi thì phải...?

Son nhắm mắt, đứng dậy, bước ra khỏi lớp.

INT. LỚP HỌC - ĐÊM

Cậu đẩy cửa bước vào lần nữa.

Không có ai. Sơn khựng lại.

SON
(thì thầm)
Ơ...

SON (V.O.)
Đáng lẽ giờ họ phải đến rồi chứ?

Sơn nhìn quanh lớp trống không.

Cậu rút điện thoại.

Màn hình hiện 5:53.

Sơn thở phào.

SON (V.O.)
Cũng được, không đến càng tốt...
Chẳng cần họ.

Cậu khoanh tay, gục đầu xuống bàn ngủ tiếp.

INT. LỚP HỌC - ĐÊM

Sơn vừa tới cửa thì tiếng nói chuyện bên trong bỗng im bật.

Cậu lùi lại một bước rồi chậm rãi bước vào.

Mọi người đều nhìn cậu.

SON (V.O.)
Tại sao ai cũng nhìn mình vậy
nhỉ?

SON
(nhỏ giọng)
Mọi người... sao thế?

Một tiếng cười bật lên.

Rồi thêm một tiếng nữa.

Rồi nhiều tiếng cười khác nối nhau vang lên.

Son lùi lại, đảo mắt nhìn từng người.

SON (CONT'D)

Cười gì thế? Đừng cười nữa! Đừng
hết lại đi!

SON (CONT'D)

IM HẾT ĐI!!!

Tiếng cười tắt ngấm.

Son nhìn quanh. Lớp học lại trống rỗng.

SON (V.O.)

Không... không... không... Tại
sao lại thế này?! Sao tôi lại ở
đây?!

INT. HÀNH LANG TRƯỜNG HỌC - ĐÊM

Son bước ra hành lang.

Trước mặt cậu là một NGƯỜI LẠ đang đi về phía thang máy.

SON

(lớn tiếng)

Cậu ơi, mọi người đâu hết rồi?

Người kia không đáp, chỉ ngoái lại rồi đi tiếp.

SON (CONT'D)

Ê này, bạn ơi, đi đâu vậy, này,
ê!

Người lạ khuất sau bức tường.

Đèn hành lang chớp chònh rồi tắt hẳn.

Son vội rút điện thoại.

Màn hình toàn số lạ.

Cậu kéo danh bạ xuống, dừng ở một liên hệ tên C.

Tin nhắn cũ vẫn hiện là SEEN.

Son chần chừ rồi nhắn:

SON (TEXT) (CONT'D)
Mày đến lớp chưa?

Tin nhắn đã xem.

NGƯỜI BẠN C (TEXT)
Sao? Tao đến cổng rồi.

SON (TEXT)
Mày có thấy gì lạ ko?

NGƯỜI BẠN C (TEXT)
Cái gì lạ cơ?

Son xóa rồi gõ lại.

SON (TEXT)
Ko có gì.

Bên kia trả lại một tin nhắn haha.

Son nhăn mặt, cất điện thoại, bước nhanh về phía lớp.

INT. HÀNH LANG TRƯỜNG HỌC - ĐÊM

Son mở cửa lớp.

Một NGƯỜI LẠ đang đứng quay lưng về phía cậu.

SON (V.O.)
Cảnh này... hình như mình đã mơ
thấy rồi mà?

Người lạ im lặng bước tới cửa thoát hiểm, mở ra rồi đi vào bóng tối.

Son đi theo.

Cậu chạm tay vào tay nắm cửa, khựng lại một nhịp.

Rồi đẩy cửa bước ra. Ánh sáng tràn màn hình.

SON (V.O.)
Đến nước này rồi thì có gì mà
không dám làm chứ?!

INT. THANG MÁY - ĐÊM

Sơn đứng trong thang máy cùng một người lạ.

Cậu choáng váng, nhắm mắt.

Cửa mở.

Sơn bước ra.

Trong thang máy không còn ai.

Sơn gật gù ngủ trong thang máy thì một bàn tay chạm vào vai cậu.

ANH BẠN KÌ LẠ
Này này này.

SƠN
Hả...

Sơn lơ lơ nhìn về phía trước.

Cửa thang máy mở.

Bên ngoài không có ai.

Sơn bước ra, ngoái lại.

Bên trong trống rỗng.

Cậu gái gáy, hoang mang.

Sơn lại tỉnh dậy ngay trong thang máy.

Một lần nữa, không có ai bên cạnh.

SƠN (V.O.)
Sao mình lại ở thang máy vậy
nhi?...

Cửa mở.

Sơn bước ra hành lang, mắt vẫn lơ lơ.

Điện thoại rơi xuống sàn thang máy.

Cậu cúi nhặt lên.

Ngẩng đầu, Sơn giật mình nhìn quanh.

SON (V.O.)

Cái quái gì đang diễn ra vậy?
Không thể nào mình lại ở thang
máy được?!

Cậu bước ra ngoài, suýt va vào một người đang đứng trước
cửa.

Son cúi đầu xin lỗi, nhưng mắt vẫn nhìn về phía thang máy.

INT. TRƯỜNG QUAY - ĐÊM

Son đứng đối diện ĐỨC trong một cảnh quay.

Đức quăng vỏ chai Lavie xuống bàn.

ĐỨC

Uống hết cả chai nước rồi mà tao
còn thấy nóng máu đây này. Thế
cuối cùng thì mày thích gì? Mày
cứ lơ va lơ vớ thì bố ai mà biết
được. Rút cuộc thì mày yêu Hạnh
hay yêu Hương?

Son nuốt nước bọt.

SON

À thì... Hương... ờ tao...
Hương... tao nghĩ Hương là cô gái
tốt, tốt... tốt bụng... nên tao
không thể bỏ rơi cô ấy được...

NHÓM TRƯỞNG (O.S.)

Cắt!

Nhóm trường lao tới.

NHÓM TRƯỞNG (CONT'D)

Trời ơi! Son! Đầu óc cậu có vấn
đề à? Đây là thoại của cảnh 9.
Mình đang quay cảnh 4 mà.

Son cúi đầu, không dám nhìn thẳng.

SON

(lấp bắp)

À, thế mình quay lại nhé...

(MORE)

SƠN (CONT'D)

Cho tôi... xem lại kịch bản một lần nữa được không?

Nhóm trưởng bực bội đi qua đi lại.

NHÓM TRƯỞNG

Không xem không xét gì nữa. Ông quên mất nào ở nhà à? Lần nào làm việc với nhóm cũng như đứng trên mây. Tôi rồi người lắm rồi!!!

NHÓM TRƯỞNG (CONT'D)

(quát to)

Mọi người nghỉ 5 phút! Cho tôi... hạ hỏa!

Mọi người tản ra.

Sơn ngồi xuống ghế, ôm balo, mặt thẫn thờ.

Tiếng xì xào nổi lên quanh cậu.

MỌI NGƯỜI (O.S.)

(khó chịu)

- Làm việc với ông này chán thật!
- Lúc nào cũng làm người ta chậm tiến độ. - Mất bao tiền thuê máy, thiết bị... - Tồn đủ thứ tiền. - Cả thời gian nữa... - Cho ông ý sang nhóm khác thôi... - Khó lắm... Thầy không đồng ý đâu.

Sơn lặng lẽ đứng dậy đi ra ngoài.

Nhóm trưởng nhìn theo, lo lắng.

INT. PHÒNG NGỦ - ĐÊM

Sơn nằm trên giường.

Báo thức vang lên: 19:30 - Lịch quay đồ án.

Cậu bật dậy.

Căn phòng bừa bộn.

Sơn bước xuống giường, đi vào phòng vệ sinh.

Cậu giặt chiếc áo trên tù, mặc vào.

Sơn tới bàn học, với lấy hộp thuốc an thần.

Một.

Hai.

Ba.

Cậu đổ đúng ba viên ra tay, bỏ vào miệng, uống với nước.

Đút lọ thuốc vào túi quần.

Cậu bước ra khỏi phòng, kéo túi lên vai.

Cửa đóng sầm.

Sơn ngồi trước laptop.

Blog của cậu không ai xem, không ai tương tác.

Cậu refresh liên tục.

Không có gì cả.

SON (V.O.)
(chán nản)
Vẫn chẳng có gì...

Sơn ngủ gật trước màn hình.

Chuông báo thức lại reo.

Cậu tỉnh dậy, liếc điện thoại.

5h sáng.

Cậu tắt báo thức, úp điện thoại xuống.

Đồng hồ trên màn hình báo 14:30.

Sơn vẫn ngồi trước laptop.

Mồ hôi lấm tấm trên mặt.

Trên màn hình là những dòng chữ cậu đang viết:

Mọi thứ xảy ra đều giải thích cho chính nó, tôi hành động cho chính lí tưởng của bản thân tôi, vì chính tôi.

THE END OF EXCERPT

The full screenplay is available upon request for production consideration or professional review.

Mai Viết Long

maivietlong127@gmail.com | +84 343 775 974